

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ ในส่วนที่เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจจัดการทรัพย์สินหลังจากศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้เด็ดขาดแล้ว (กรณีนายไพบูลย์ รัตนเศรษฐ์ ผู้ร้อง) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง หรือไม่

สำนักงานศาลยุติธรรมโดยศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ได้ส่งคำร้องของนายไพบูลย์ รัตนเศรษฐ์ จำเลย ในคดีล้มละลาย คดีหมายเลขดำที่ ล. ๒๒/๒๕๓๗ คดีหมายเลขแดงที่ ล. ๕/๒๕๔๓ ซึ่งเป็นคดีที่โจทก์ฟ้องขอให้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จำเลยเด็ดขาด และพิพากษาให้จำเลยเป็นบุคคลล้มละลายตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ จำเลยอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นดังกล่าวขณะคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ในคดีล้มละลาย คดีหมายเลขดำที่ ล. ๑๑-๑๒/๒๕๔๓ จำเลยได้ยื่นคำร้องว่า เนื่องจากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ อันจะใช้บังคับแก่คดีนี้ เป็นการกำหนดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้าจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ (จำเลย) ก่อนที่ศาลจะพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย คดียังไม่ถึงที่สุดซึ่งอยู่ในระหว่างอุทธรณ์คำสั่งศาลดังกล่าว จึงอาจจะเป็นการจำกัดสิทธิของจำเลยในการที่จำเลยจะจัดการทรัพย์สินของตนได้ ดังนั้น จำเลย (ผู้ร้อง) จึงได้ยื่นคำร้องคัดค้านต่อศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ขอให้ส่งเรื่องมายังศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๖๕ ตามคำร้องเป็นการร้องขอให้วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ ในส่วนที่เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจจัดการทรัพย์สินหลังจากศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้เด็ดขาดแล้ว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง

พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามคำร้องดังกล่าวข้างต้นนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๑๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ ในส่วนที่เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจจัดการทรัพย์สินหลังจากที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้เด็ดขาดแล้ว ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยซ้ำอีก

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

